

[Arbejdsministeren]

fund. En stor del af regeringens indsats for at hjælpe disse unge sker, som jeg sagde det før, i et snævert samarbejde med kommuner og amter, som har været overordentlig positive over for at løse denne opgave, således at der sikres den størst mulige lokale opbakning, initiativrigdom, idérigdom omkring de initiativer, der tages for at hjælpe de unge.

Jeg vil her især fremhæve for det første de særlige beskæftigelsesprojekter, som dels består i selvstændige beskæftigelsesarbejder for unge – og vel at mærke ikke beskæftigelsesarbejder i gammeldags, traditionel forstand – dels består i beskæftigelse af unge ved allerede eksisterende beskæftigelsesprojekter, for det andet de erhvervsintroducerende kurser for i alt 5.000 unge i indeværende finansår og knap 7.000 unge om året i de næste 2 år, en indsats, som selvfølgelig har en meget omfattende karakter over for en gruppe, der er særlig hårdt ramt, fordi den ikke har uddannelsesmæssige forudsætninger, men som til gengæld har givet forbløffende gode resultater, glædeligt gode resultater.

Jeg vil også nævne, at vi med hensyn til fremskaffelse af ekstraordinære lære- og praktikpladser har haft gode resultater. En foreløbig opgørelse viser, at vi allerede i første halvår 1978 har etableret ca. 17.000 ekstraordinære beskæftigelses- og uddannelses-tilbud til unge i kraft af vores ungdomsarbejdsløshedsindsats.

Den særlige ordning med løntilskud til beskæftigelse eller uddannelse, fremskaffelse af praktikpladser for unge i private virksomheder, der blev gennemført i forbindelse med beskæftigelsesplanen, mødte, som det er enhver bekendt i denne sal, vanskeligheder, da den startede. Men jeg er overbevist om, at vi nu er ved at have fundet en løsning på problemerne omkring denne ordning med et positivt samarbejde ikke alene med arbejdsmarkedets parter og kommuner og amter, men også med parterne på den enkelte arbejdsplads, hvor der sker en aktiv inddragelse af medarbejderne på den enkelte virksomhed, således at vi inden længe vil se en væsentlig yderligere styrkelse af indsatsen over for de unge i den private sektor.

Som forespørgeren var inde på, er der i dag flere arbejdsløse kvinder end mænd, og vi må slå fast, at kvinderne er kommet på arbejdsmarkedet for at blive på arbejdsmarkedet, for på lige fod med mændene at yde

en indsats. De må derfor, som jeg sagde det, på lige fod med mændene have krav på samfundets støtte, når de rammes af arbejdsløshed. Størsteparten af indsatsen over for de arbejdsløse kvinder gennemføres for øjeblikket som en integreret del af de almindelige arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger, især på arbejdsmarkedsuddannelsens område, hvor der er sket en kraftig styrkelse af indsatsen til fordel for kvinderne.

Jobtilbudsordningen for de langtidsledige, som folketinget vedtog i foråret, er i fuld gang over hele landet med henblik på at opnå maksimal kapaciteten den 1. januar 1979. Omkring 25.000 personer vil årlig blive omfattet af denne ordning.

Regeringen vil gerne ved denne lejlighed gentage opfordringen til de private virksomheder om at deltage i størst muligt omfang med løsningen af denne opgave for derved at give de langtidsarbejdsløse den håndsrekning, som mere varig beskæftigelse i disse virksomheder kan indebære. Gennem jobtilbudsordningen vil vi dels få udført arbejde, som vi ellers ikke ville kunne få udført, dels få genoptrænet arbejdsevnen og bevaret tilknytningen til arbejdsmarkedet hos et stort antal langtidsledige.

Uden at skulle gå ind i nogen polemik med forespørgeren synes jeg, alternativet om blot at fortsætte udbetalingen af understøttelse er et ynkeligt alternativ til denne solidariske indsats for at redde tusindvis af menneskers tilknytning til arbejdsmarkedet.

Jeg erkender blankt, at der har været praktiske problemer – det har vi vidst hele tiden – ved at etablere en så storstilet indsats til støtte for de langtidsarbejdsløse, og derfor vil regeringen foreslå folketinget en kortvarig individuelt baseret forlængelse til 1. april af den såkaldte moratorieordning, der jo ellers var sat til at gælde til 1. januar 1979.

I forbindelse med forhandlingerne i august sidste år bebudede den daværende regering en række initiativer til en bedre fordeling af arbejdet. I en situation med fortsat udsigt til meget høj arbejdsløshed er det af største vigtighed at sikre opretholdelsen af den faglige viden og arbejdsevnen hos den størst mulige del af arbejdsstyrken; foruden jobtilbudsordningen for langtidsledige er en af vejene her til en bedre fordeling af det eksisterende arbejde.